

1/ konstrukce

Roviny. Na výchozí dané rovině (povrch) vztýčíme kolmici. Po přiměřené délce tuto kolmou rovinu ukončíme a navážeme dalším pravým úhlem - tentokrát tedy rovnoběžným s původní rovinou / povrchem.

Seskupením těchto dvou navzájem kolmých rovin získáme jednotný prvek který můžeme nazvat schod / stup. Vytvořili jsme tak nejjednodušší mechanismus k realizaci potenciálního kvantového skoku / do vyšší dimenze.

Repeticí jednotlivých prvků za sebou / s kladněním každého dalšího za předchozí přičtením konstantní hodnoty v ose Y a Z / získáváme funkční schodiště. Konstantním navýšováním hodnot dosahujeme jediné správné konfigurace - každá další by byla nesprávná - kvantové skoky by byly nerovnoměrné a tedy v určité míře už nerealizovatelné, nebo by ani neměly jakým způsobem probíhat.

Schodiště tedy též můžeme popsat jako funkce dolní a horní celé části. Variabilita se vyskytuje v možnostech ohýbání takto vytvořené struktury, tvarování jednotlivých schodů i schodiště jako celku a variantám v upevnění k výchozí rovině.

Reprezentativní funkcí smyslu schodiště je spirála (helix). Zde lineární vzestup po kružnici slouží k dosažení vyšších potenciálních energií na zmenšené základně. K pohybu vzhůru je tedy třeba kromě osy Z i prostor po ostatních osách (X a Y) (uvažujeme-li pohyb pouze vlastní silou, bez přístrojů), a k požadovanému zkrácení doby stoupání po lineární cestě je schodiště vtřsnáno do menšího prostoru díky koncentraci postupné linearity do jednotlivých kvantových skoků s větší energií.

Schody nám často pomáhají překonat příliš strmé lineární funkce, které jinak než jejich rozdělením do menších kvant a aplikací jejich funkce nedovoli se přes takovoto stav zvládnutím prostoru přesunout.

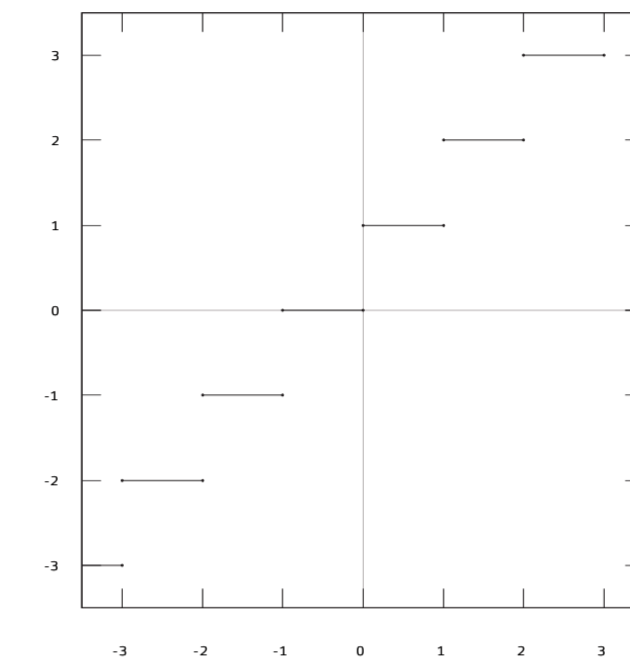
2/ funkce

Účelem řetězení prvků jednotlivých schodů je dosažení možnosti komunikace mezi dvěma energeticky rozdílnými rovinami. Tyto schodištěm propojené roviny tvoří sesterské dimenze.

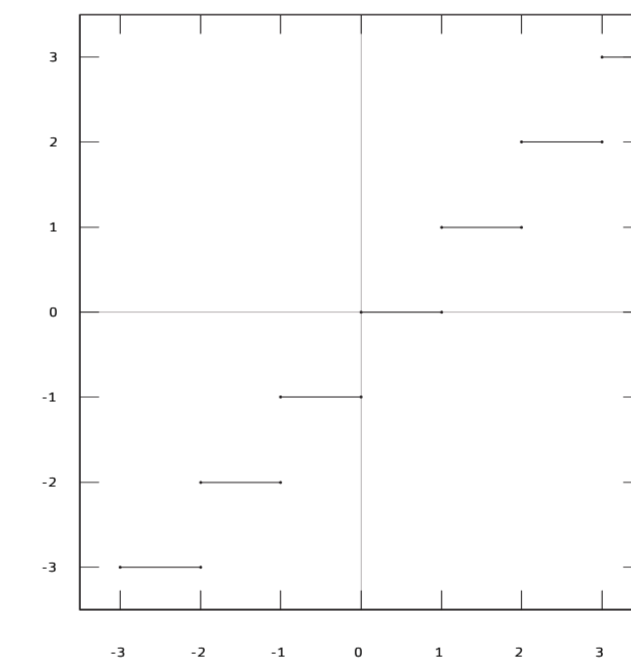
Zatímco posun po povrchu je manifestací kinetické energie, pohybem po schodišti se transformuje do energie potenciální. Mění tak samotnou podstatu prostoru - definuje novou dimenzi - dimenzi, která, ačkoliv podléhá identickým fyzikálním zákonům, je bez onoho portálu ve formě schodiště nedostupná.

Model úseku schodiště, 2012
digitální fotografie

$$f(x) = [x]$$

$$f(x) = [x]$$

Funkce horní a spodní celé části (stropu a podlahy) tvoří skupinu schodišťových matematických funkcí.

3/ meziprostor

Schodiště pro schodiště samo. Tedy schodiště bez konečného či vstupního bodu. Ojedinělý úkaz zesilující význam schodiště jako prostředku ke skoku do vyšší / jiné dimenze právě absencí či znemožněním interakce s onou rovinou. Schodiště se tak stává jakýmsi artefaktem umožňujícím právě opak své funkce / přesun z místa na místo za nějakým účelem /. Právě takové schodiště je jedinou možností k oproštění se od ideí schodiště jako pouhého prostředku.

Model schodiště se slepým začátkem,
2012, digitální fotografie

Model schodiště se slepým koncem,
2012, digitální fotografie

Slepé schody intenzifikují vjem postupného překonávání jednotlivých kvant v obou směrech funkce. Zároveň jsou si určitým protikladem k sobě samy - vždy stoupají a klesají / popřípadě klesají a stoupají / zároveň. Kvantovými skoky se tak dostáváme tam a zase také zpět do výchozího bodu. Neboť jiné cesty není. Tento paradox nám v důsledku umožňuje přechod mezi paralelními realitami výchozí dimenze - okamžik kdy stojím před schody a okamžik kdy před nimi stojím opět s odstupem pro realizaci schodového skoku je identický avšak pozměněný v časové rovině.

Schody s koncem ale bez začátku, schody se začátkem, ale bez konce. Není to právě ona zdánlivá disfunkčnost slepého schodiště, která nám dovolí plně vnímat esenci jakéhokoliv dalšího? Není právě nedostatek slepých cest sám cestou vedoucí k nevnímavosti procesu jako takového. Přítomnost portálů, které nikam nevedou, popřípadě vedou zpět na své výchozí místo je nezbytná k rozvíjení vnímání průchodu portálem jako takovým - k rozšíření vnímavosti v momentě kdy se na schodišti nacházíme ať už ve směru nahoru či dolů.

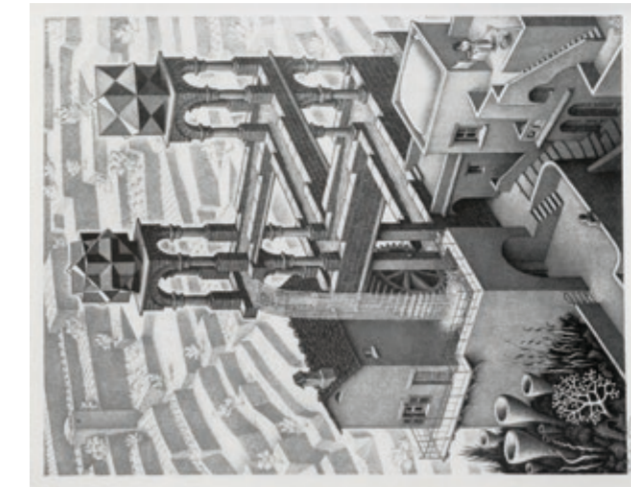
4/ Lionel a Roger

Penrose

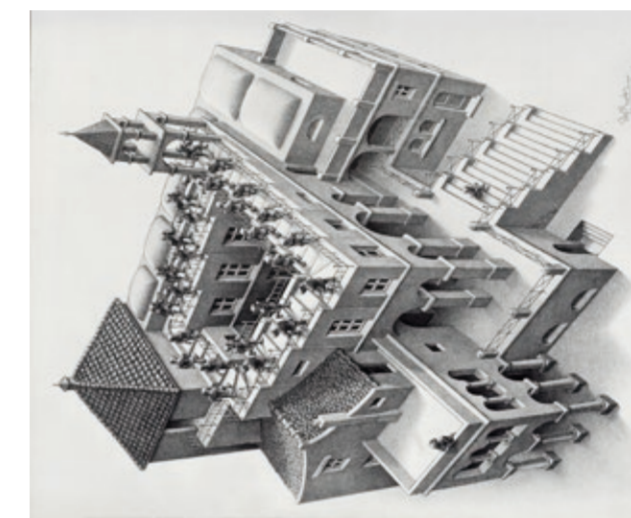
Paradox nelineárního opakování existence v případě slepých schodů se dá velice snadno přirovnat k Penroseho optické iluzi nekonečných stále stoupajících / či klesajících / schodů. Cestovatel po těchto schodech prochází vždy stejnými body, přesto však subjektivním vjemem stoupá / klesá / po nekonečné spirále.

Penroseho schody, také nazývané nekonečným schodištěm, variace na Penroseho trojúhelník, je nemožný objekt vytvořený Lionelem Penrosem a jeho synem Rogerem Penrosem. Jde o dvourozměrné zobrazení čtyřhranného točitého schodiště tvořící kontinuální smyčku. Osoba pohybující se po takovýchto schodech by tak neustále stoupala (či klesala) aniž by se dostala výše (či níže).

Nekonečné schodiště bylo poprvé prezentováno ve článku v British Journal of Psychology v roce 1959, založeném na stati z předchozího roku publikované jeho synem Rogerem Penrosem popisující Penroseho trojúhelník. A právě publikace těchto vědeckých teorií vedla následujícího roku k objevu M. C. Eschera a následného vytvoření jím inspirované litografie Klimmen en dalen (Vzestupující a sestupující) v březnu 1960. Esher pak toto téma dále rozvíjel například v díle Waterval (Vodopád), z roku 1961.

Vodopád, 1961
litografie, 380x300mm

Stoupání a sestup, 1960
litografie, 355x285mm

Rekonstrukce modelu Penroseho schodiště, 2012
digitální fotografie

5/ utopie - bod strnulý

v čase

K přeměně schodiště z portálu do formy kvantové smyčky může docházet i v rámci omezeného časového intervalu. Schodiště ve své křehkosti úsečky mezi dvěma body je relativně snadno narušitelným momentem křehké rovnováhy. Zdánlivě nelogicky je tak schodiště ve své formě kvantové smyčky stavem stabilnějším a stálejším oproti vratkému téměř utopickému bodu funkčního portálu.

Nenadálým ukončením a narušením prostorového přechodu je zároveň zesílen význam schodiště jako přesunu mimo - mimo stávající rovinu, mimo dimenzi existence do její časově paralelní varianty. Chodec procházející tak slepým schodištěm se při posunu po schodech ocitá nakrátko /dočasně/ v utopické dimenzi - ta je však strnulá, zaseknutá v čase, skončená a dále neprůchodná. Při návratu zpět se pak vrací do dimenze časově pozměněné.

6/ kvantový posun

jako symbol moci

Vyvýšená pozice tvořená zakončením schodiště ve slepém bodě vytváří odstup. Fragmentuje časoprostor způsobem identickým k hierarchické segmentaci. Charakteristickým vzorem je časté vyvýšení vládce nad úroveň okolí. Trůny a trůnní sály jako reprezentativní bod moci jsou v kulturách založených na hierarchickém systému často tvořeny k vytvoření fyzicky existující iluze takovéto struktury. Uměle se tedy objevuje užití kvantového skoku jako významové hodnoty utvrzování společenského řádu.

Sám vládce pak musí podstoupit rituál transcendence do vyšší dimenze při ujímání se reprezentativní úlohy vládnoucího.

7/ *původ schodiště
s utopickou disfunkcí*

Existence samotného fenoménu slepých schodišť je do značné míry zapříčiněna lidskou činností. Schodiště jako prvek je ze své podstaty uměle vytvořené ve všech případech. Jeho přeměnu, či konstrukci, do podoby slepého schodiště lze rozdělit do několika skupin podle charakteru procesu vzniku.

1/ utopická disfunkce - ze všech variant nejhodnotnější a bohužel nejjedlejší se vyskytující ukaz. Jde o schodiště jež je zkonstruováno už jako slepé. Z principu jde o jediný fixní stav momentu utopie a jeden z mála způsobů konstrukce časoprostorové smyčky ve trojrozměrné dimenzi.

2/ přirozeně nebo uměle způsobená disfunkce - nejčastěji se vyskytující se ukaz. Schodiště v průběhu své existence ukončené následkem působení přírodních či umělých vlivů. Od uzavření portálu schodiště do smyčky tvoří identicky fixní moment s bodem 1. Nevýhodou v mnoha případech bývá nepřístupnost / komplikovaná dosažitelnost / či neschůdnost těchto utopických portálů.

3/ dočasná disfunkce - stav často zapříčiněný umělými změnami v charakteru bezprostředního okolí schodiště. Pouze dočasného trvání, ale vzhledem k náhodnosti a neočekávatelnosti tohoto jevu v konkrétních podmínkách je i moment amplitudy nastálé utopie výrazněji vnímatelný.

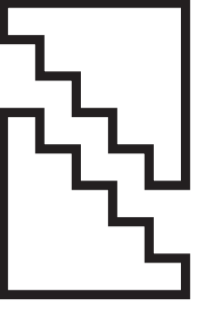

fig. 1a
Varianta schodiště s uměle
vytvořenou disfunkcí - postupné
zarostení portálu jako následek
umělého uzavření vrchní části.

Ulice U vápenné skály, Praha

fig. 1b
Varianta schodiště s uměle
vytvořenou disfunkcí - postupné
zarostení portálu jako následek
umělého uzavření vrchní části.
Snímek ze stejného místa (fig.
1a) s časovým posunem.

Ulice U vápenné skály, Praha

fig. 2
Varianta schodiště s uměle
vytvořenou disfunkcí - postupným
zarostením portálu a současným
následkem ztráty významu pro
existenci spodní části.

Ulice Sazečská, Praha

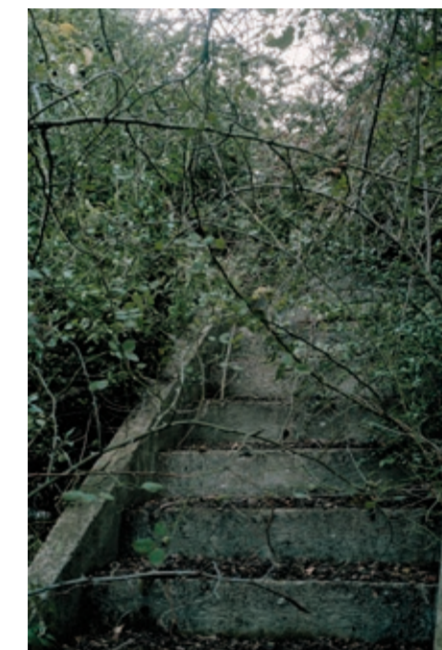

fig. 3
Varianta schodiště s uměle
vytvořenou disfunkcí - postupným
rozkladem portálu následkem
uzavření vrchní části.

Ulice Pod Vyšehradem, Praha.

fig. 4
Varianta schodiště s přirozeně
vytvořenou disfunkcí -
postupným rozkladem výchozího
i koncového bodu schodiště.

Park Folimanka, Praha.

fig. 5
Varianta schodiště s uměle
vytvořenou disfunkcí -
postupným uzavřením výchozího
i koncového bodu schodiště.

Ulice Husitská, Praha.

fig. 6
Varianta schodiště s uměle
vytvořenou disfunkcí -
postupným uzavřením výchozího
i koncového bodu schodiště.

Ulice Diskařská, Praha.

fig. 7
Varianta schodiště s uměle
vytvořenou disfunkcí - uzavřením
koncového bodu schodiště.

Ulice Diskařská, Praha.

fig. 8
Varianta schodiště s uměle
vytvořenou disfunkcí - odebráním
koncového bodu schodiště.

Ulice Diskařská, Praha.

fig. 9
Varianta schodiště s uměle
vytvořenou disfunkcí - uzavřením
výchozího bodu schodiště.

Ulice Badeniho, Praha.

fig. 10
Varianta schodiště s dočasnou
umělou disfunkcí - uzavřením
koncového bodu schodiště.

Nad ulicí Libušina, Praha.

fig. 11
Varianta schodiště s uměle
vytvořenou disfunkcí -
odebráním důvodu pro existenci
výchozího bodu schodiště.

Nad ulicí Libušina, Praha.

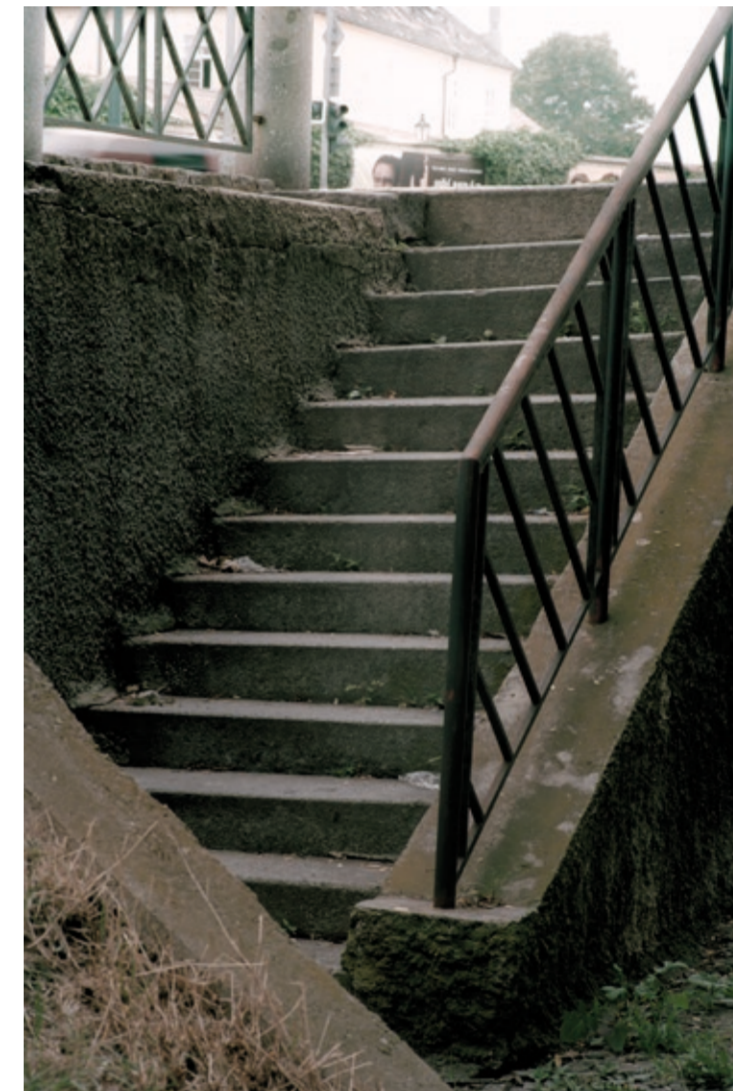

fig. 12
Varianta schodiště s uměle
vytvořenou disfunkcí - uzavřením
a odebráním důvodu pro existenci
koncového bodu schodiště.

Ulice Pod Vyšehradem, Praha.

fig. 13
Varianta schodiště s uměle
vytvořenou disfunkcí - odebráním
důvodu pro existenci a uzavřením
koncového bodu schodiště.

Ulice Chodecká, Praha.

fig. 14
Varianta schodiště s uměle
vytvořenou disfunkcí - odebráním
výchozího bodu schodiště.

Ulice Chodecká, Praha.

fig. 15
Varianta schodiště s utopickou
disfunkcí - tvořené ukončením
v prázdném prostoru
a přehrazením portálu.

Ulice Podolská, Praha.

fig. 16
Varianta schodiště s utopickou
disfunkcí - tvořené výchozím
bodem v prázdném prostoru.

Ulice Všeřdova, Praha.

fig. 17
Varianta schodiště s utopickou
disfunkcí - tvořené uzavřeným
výchozím bodem a konečným bodem
ústicím v prázdném prostoru.

Ulice U vápenné skály, Praha

fig. 18

Varianta schodiště s utopicko-
přirozenou disfunkcí - tvořené
přirozeně uzavřeným výchozím bodem
a uměle uzavřeným konečným bodem
ústicím v prázdném prostoru.

Ulice U podolského sanatoria, Praha

fig. 19
Varianta schodiště s utopickou
disfunkcí - konečným bodem
ústicím v prázdném prostoru.

Nad ulicí Bělehradská, Praha

